Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

8 iunie 2022*

„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marcă a Uniunii Europene verbală UM – Utilizare serioasă a mărcii – Utilizare cu consimțământul titularului – Utilizare în forma în care a fost înregistrată marca – Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001] – Reprezentarea titularului mărcii – Dovezi ale utilizării prezentate în termenul acordat”

În cauza T-293/21,

Ulrike Muschaweck, cu domiciliul în München (Germania), reprezentată de C. Konle, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO), reprezentat de D. Walicka, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă în fața Tribunalului, fiind

Joachim Conze, cu domiciliul în München, reprezentat de H. Bolte, avocat,

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a EUIPO din 15 martie 2021 (cauza R 2260/2019-2) privind o procedură de decădere între doamna Muschaweck și domnul Conze,

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din doamna A. Marcoulli (raportoare), președintă, domnii J. Schwarcz și C. Iliopoulos, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

* Limba de procedură: germana.

având în vedere că niciuna dintre părți nu a formulat, în termen de trei săptămâni de la comunicarea închiderii fazei scrise a procedurii, o cerere de organizare a unei ședințe și întrucât a decis, în temeiul articolului 106 alineatul (3) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii,

pronunță prezenta

Hotărâre [1]

[*omissis*]

Concluziile părților

14 Reclamanta solicită în esență Tribunalului:

– anularea deciziei atacate și a deciziei diviziei de anulare din 6 august 2019 în măsura în care cererea de decădere a fost respinsă pentru serviciile menționate la punctul 11 de mai sus;

– admiterea cererii de decădere în totalitate;

– obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

15 EUIPO și intervenientul solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

[*omissis*]

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe depunerea tardivă a observațiilor cabinetului medical HUMJC în fața diviziei de anulare

[*omissis*]

38 În această privință, reiese din jurisprudență că Orientările EUIPO privind examinarea, deși nu au valoare obligatorie, constituie o sursă de referință cu privire la practica EUIPO în materie de mărci [Hotărârea din 18 septembrie 2015, Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/OAPI – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE), T-387/13, nepublicată, EU:T:2015:647, punctul 45].

[1] Sunt redate numai punctele din prezenta hotărâre a căror publicare este considerată utilă de către Tribunal.

39 Aceste orientări constituie codificarea unei linii de conduită pe care însuși EUIPO își propune să o adopte, astfel încât, sub rezerva conformității lor cu dispozițiile de drept de rang superior, conduc la o autolimitare a EUIPO în sensul că acestuia îi revine sarcina de a se conforma normelor pe care și le-a impus (a se vedea Hotărârea din 18 septembrie 2015, COLOMBIANO HOUSE, T-387/13, nepublicată, EU:T:2015:647, punctul 46 și jurisprudența citată).

40 În aceste condiții, este necesar să se arate că punctul 4.3 din Orientările EUIPO privind examinarea prevede că, atunci când o cerere de prorogare a unui termen care poate fi prorogat este depusă înainte de expirarea termenului menționat și nu este acceptată, cel puțin o zi este acordată părții în cauză pentru ca aceasta să poată respecta termenul, chiar dacă cererea de prorogare a ajuns în ultima zi înainte de expirarea termenului. Pentru a menține efectul util al punctului 4.3 din Orientările EUIPO, trebuie să se considere că noul termen este acordat începând de la data la care organul EUIPO sesizat cu cererea de prorogare a unui termen comunică răspunsul său.

41 Or, în speță, în primul rând, termenul a cărui prelungire era solicitată a doua oară de cabinetul medical HUMJC este un termen care poate fi prorogat. Astfel, în conformitate cu punctul 4.3 din Orientările EUIPO, o a doua cerere de prorogare a aceluiași termen este refuzată, cu excepția cazului în care partea care formulează această cerere explică și justifică în mod corespunzător „circumstanțele excepționale” care au împiedicat-o să realizeze demersul necesar în cele două termene anterioare (și anume termenul inițial plus prima prorogare) și care încă îl împiedică pe solicitant să o realizeze, făcând astfel necesar un termen suplimentar.

42 În al doilea rând, reiese din dosar că a doua cerere de prorogare a termenului de depunere a dovezilor privind utilizarea mărcii contestate a fost prezentată de cabinetul medical HUMJC în ultima zi înainte de expirarea termenului menționat.

43 În al treilea rând, reclamanta, care se referă ea însăși la punctul 4.3 din Orientările EUIPO în înscrisurile sale, nu pretinde nicidecum că acesta ar fi contrar unei dispoziții de drept de rang superior. De altfel, nu rezultă că faptul de a acorda, în esență pentru motive de echitate, cel puțin o zi de termen suplimentară în urma unei cereri de prorogare a unui termen prezentate în ultima zi a acestui termen ar încălca o astfel de dispoziție.

44 Prin urmare, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la temeinicia motivelor răspunsului diviziei de anulare din 15 ianuarie 2018, este suficient să se constate că divizia de anulare nu ar fi putut, ca răspuns la a doua cerere de prorogare a termenului de depunere a dovezilor privind utilizarea mărcii contestate, să se limiteze la respingerea respectivei cereri, ci că trebuia, în conformitate cu Orientările EUIPO privind examinarea și astfel cum a procedat, să acorde un termen suplimentar care curge din ziua comunicării răspunsului său. În consecință, întrucât elementele de probă contestate au fost prezentate între, pe de o parte, introducerea celei de a doua cereri de prorogare a termenului de depunere a dovezilor privind utilizarea mărcii contestate și, pe de altă parte, răspunsul diviziei de anulare din 15 ianuarie 2018, aceste elemente nu ar fi putut, în orice caz, să fie considerate ca fiind prezentate tardiv. Prin urmare, nici divizia de anulare, nici camera de recurs nu au săvârșit nicio eroare atunci când au luat în considerare, în vederea examinării utilizării mărcii contestate, elementele de probă menționate.

[*omissis*]

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) O obligă pe doamna Ulrike Muschaweck la plata cheltuielilor de judecată.

Marcoulli Schwarcz Iliopoulos

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 iunie 2022.

Semnături